

آنالیز سریالی بیان ژن (SAGE) و کاربردهای آن

الهام کریمی زاده*، نسرین معتمد

چکیده

تکنیک SAGE یا serial analysis of gene expression روش قدرتمندی است که جهت آنالیز بیان ژن در مقیاس‌های وسیع بکار گرفته می‌شود. مجموع اطلاعات SAGE مشتق شده از یک نمونه‌ی سلولی یا بافتی تحت عنوان کتابخانه‌ی SAGE مطرح می‌شود، که بازتاب فراوانی همه رونوشت‌ها در یک نمونه در زمان مشخص می‌باشد. برخلاف سایر تکنیک‌ها، روش SAGE به دانش اولیه در مورد توالی‌های ژن مورد نظر نیازی ندارد، همچنین امکان آنالیز کمی و کیفی توالی هر رونوشت را در بافت یا سلول مورد نظر فراهم مینماید. این روش بر پایه جداسازی توالی‌های tag از mRNA و اتصال این توالی‌ها بصورت سریالی به هم برای فراهم نمودن توالی‌یابی آنها می‌باشد. SAGE بطور گسترده در پزشکی و زیست‌شناسی برای آنالیز بیان ژن بکار گرفته می‌شود. جهت افزایش کارایی این تکنیک در شرایط بخصوص انواع تغییر یافته‌ای از آن با نام longSAGE، microSAGE، superSAGE و... ایجاد شده است. در مقاله حاضر روش آنالیز سریالی بیان ژن، اصولی که بر اساس آنها بنا نهاده شده است، مقایسه‌ی SAGE با روش میکروآرای، انواع تغییر یافته آن و بخشی از کاربردهای این تکنیک شرح داده شده است.

کلمات کلیدی: آنالیز سریالی بیان ژن، توالی ژنی، میکروآرای

مقدمه

همکارانش در دانشگاه جان هاپکینز آمریکا بکار گرفته شد (۱). این تکنیک نه تنها برای تولید پروفایل‌های بیان ژن برای یک سلول یا بافت خاص مورد استفاده قرار می‌گیرد، بلکه برای شناسایی ژن‌های ویژه‌ای که در شرایط خاص سلولی بیان می‌گردند نیز بکار گرفته می‌شود. SAGE همچنین بطور گسترده در مطالعه‌ی میکروآرایس‌ها، سرطان و تکامل مورد استفاده قرار می‌گیرد.

تکنیک SAGE اجازه‌ی آنالیز وسیع رونوشت‌های mRNA را بدون داشتن دانش اولیه در مورد ترانسکرپتوم ارگانیزم فراهم می‌نماید. SAGE کتابخانه بزرگی از توالی‌های الیگونوکلوئوتیدی کوتاه (tag) با منشأ mRNA فراهم می‌آورد که از بافت یا سلول خاص استخراج شده است (۱). توالی هر tag برای جستجوی آن در پایگاه اطلاعاتی کافی است و فراوانی هر tag مستقیماً نشان دهنده فراوانی رونوشت مربوطه می‌باشد (۲). تکنیک SAGE برای اولین بار در سال ۱۹۹۵ توسط دکتر ولکولسکو^۲ و

1. Serial analysis of gene expression 2. Velculescu

* الهام کریمی زاده
دانشجوی دکتری زیست‌شناسی سلولی و مولکولی، دانشکده زیست‌شناسی دانشگاه تهران
تلفن: ۰۹۱۶۳۱۲۸۳۵۲ / Email: elham.karimizadeh@gmail.com
تاریخ پذیرش: ۸۹/۸/۱۵ تاریخ دریافت: ۸۹/۷/۱۵

الهام کریمی زاده، نسرین معتمد

آنزیم‌های آنکورینگ^۴ می‌نامند زیرا جایگاه tag در cDNA مشخص می‌نمایند. NalIII یک آنزیم مناسب برای این مرحله می‌باشد، زیرا دارای جایگاه شناسایی ۴ جفت بازی GATC است که اغلب در ژنوم و تقریباً در تمام cDNA ها موجود می‌باشد. بعلاوه، جایگاهی که NalIII ایجاد می‌کند ۴ جفت بازی overhang است و شرایط را برای لیگاسیون مناسب، فراهم می‌نماید (۲).

۳- cDNA را جهت لیگاسیون با یکی از لینکرها (آداپتور)، به دو قسمت تقسیم می‌نمایند. هر دو لینکر دارای جایگاه شناسایی مشابه برای آنزیم محدودکننده tagging نوع II می‌باشند، همچنین دارای توالی برای پرایمر PCR اند که جایگاههای پرایمر برای آنها منحصر به فرد است (جایگاههای پرایمر برای A و B).

۴- هضم لینکر توسط آنزیم‌های محدودکننده نوع II، برش توسط اندونوکلیزهای محدودکننده نوع II سبب ایجاد انتهای صاف به فاصله‌ی حدود ۲۰ جفت باز از جایگاه شناسایی لینکر A و B می‌گردد. آنزیم‌هایی که در این مرحله استفاده می‌شوند را آنزیم‌های تکنینگ^۵ می‌نامند. زیرا این آنزیمها مولکول cDNA را در فاصله‌ی مشخص از جایگاه شناسایی برش می‌دهند و در نتیجه قطعه کوتاه cDNA با نام tag از بیدها جدا می‌گردد.

آنزیم tagging با نام BsmFI، ۱۴ جفت باز پایین دست توالی شناسایی اش را برش می‌دهد و یک tag ۱۴ جفت بازی ایجاد می‌نماید (در SAGE نرمال).

آنزیم tagging با نام MmeI، ۲۱ جفت باز پایین دست توالی شناسایی اش را برش می‌دهد و یک tag ۲۱ جفت بازی ایجاد می‌نماید (در Long SAGE).

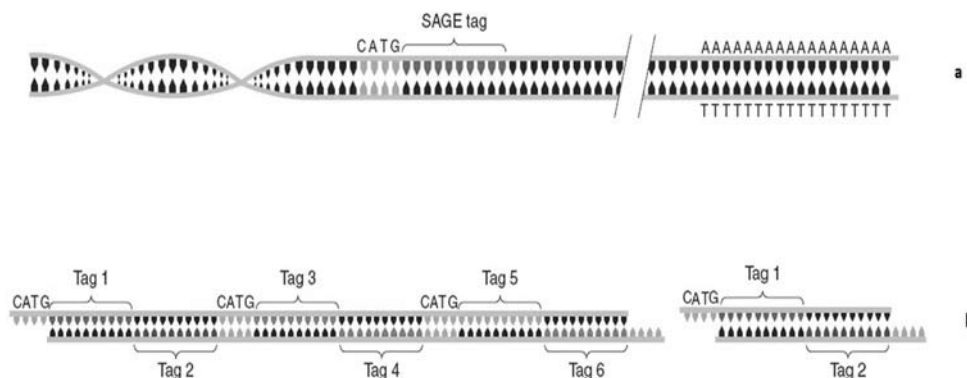
تکنیک SAGE بر اساس سه اصل مهم بنا نهاده شده است (۲ و ۳ و ۴ و ۵ و ۶): اولین اصل استفاده از توالی‌های اولیگونوکلوئیدی کوتاه (tag) در حدود ۲۷-۱۰ جفت باز می‌باشد که از بخش مشخصی از cDNA مشتق شده و برای شناسایی منحصر به فرد یک رونوشت (mRNA transcript) کافی است (شکل a). اصل دوم اتصال پشت سرهم توالی‌های tag می‌باشد که اجازه‌ی آنالیز سریالی رونوشت‌ها را فراهم می‌نماید. حدود ۵۰-۲۵ tag به هم متصل شده و در ساختار یک وکتور قرار می‌گیرند و سپس بصورت اتوماتیک تعیین توالی می‌شوند. در نتیجه، با انجام یک واکنش تعیین توالی، اطلاعات برای بیش از ۳۵-۳۰ ژن مختلف بدست خواهد آمد (۷) (شکل b). سومین اصل بیانگر آن است که تعداد دفعاتی که یک tag ویژه مشاهده می‌گردد، دقیقاً نشان دهنده سطح بیان رونوشت‌های مرتبط با آن می‌باشد.

روش انجام آزمایش SAGE

روش انجام SAGE استاندارد برپایه روشی است که ولکولسکو^۳ و همکارانش در سال ۱۹۹۵ انجام دادند (۱). یک آزمایش SAGE ساده شامل چندین مرحله است که در ادامه هر کدام از مراحل بصورت مختصر شرح داده شده است (۶ و ۹ و ۱۰).

۱- استخراج RNA از سلول یا بافت مورد نظر و سنتز cDNA دورشته‌ای از آن با استفاده از پرایمرهای اولیگو dT که در انتهای ۵' بیوتینه شده‌اند. cDNAی تولیدی توسط بیوتین بر روی بیدهای مغناطیسی کوت شده با استریتاویدین ثابت می‌گردند (۲).

۲- هضم cDNA لنگر شده بر روی بیدها توسط آنزیم‌های محدود کننده نوع II. هر رونوشت دارای یک جایگاه برش است که نزدیک‌ترین ناحیه به دم پلی A می‌باشد. آنزیم‌هایی که در این مرحله استفاده می‌شوند را

شکل ۱: اصول تکنیک SAGE نمایش داده شده است (۴).

3. Velculescu
5. (TE) tagging

4. (AE) Anchoring

حاوی ۱۰۰۰۰۰-۵۰۰۰۰ tag می‌باشد (۲). سرانجام از برنامه‌های نرم افزاری برای مطالعه و آنالیز کتابخانه‌های SAGE استفاده می‌گردد (۲).

انواع تغییر یافته‌ی SAGE

جهت ارتقاء کارایی SAGE استاندارد، انواع تغییر یافته‌ی از آن ایجاد شده‌اند که چند مورد از آنها در زیر آمده است.

longSAGE (۸ و ۱۲): هدف آن افزایش ویژگی tag های SAGE برای شناسایی رونوشت‌ها و برای نقشه‌یابی tag های SAGE در ژنوم می‌باشد. با استفاده از آنزیم محدود کننده نوع II متفاوت با نام MmeI به عنوان آنزیم رها کننده tag، می‌توان tag هایی با طول ۲۱ جفت باز ایجاد نماید. افزایش طول tag های SAGE ویژگی آنها برای رونوشت‌های مرجع را افزایش داده و از طرف دیگر فرکانس هم خوانی منحصر به فرد tag ها با ژنوم را نیز بالا می‌برد (شکل ۳).

مشکل بزرگی که افزایش طول tag ایجاد می‌نماید کاهش میزان هم خوانی tag ها با مجموعه اطلاعات SAGE می‌باشد. این امر ناشی از تداخل خطاها یا پلی مورفیسم های تک نوکلئوتیدی در tag های بلند در مقایسه با tag های کوتاه می‌باشد. بعلاوه tag های بلند سبب افزایش قیمت توالی‌یابی‌ها و کاهش ظرفیت بررسی‌های SAGE می‌گردند.

۵- اتصال tag ها به هم برای تشکیل ditag های دارای پرایمر A و B با هم مخلوط شده و برای اتصال آنها به هم از DNA لیگاز T₄ استفاده می‌شود. ditag های ایجاد شده در یک انتها دارای لینکر A و در انتهای دیگر دارای لینکر B می‌باشند.

۶- تکثیر PCR برای ditag ها از پرایمرهای A و B صورت می‌گیرد.

۷- رها شدن ditag ها از لینکرها با هضم توسط NaIII.

این عمل دواتر مهم دارد:

(۱) لینکرها از انتهای ditag ها جدا شده

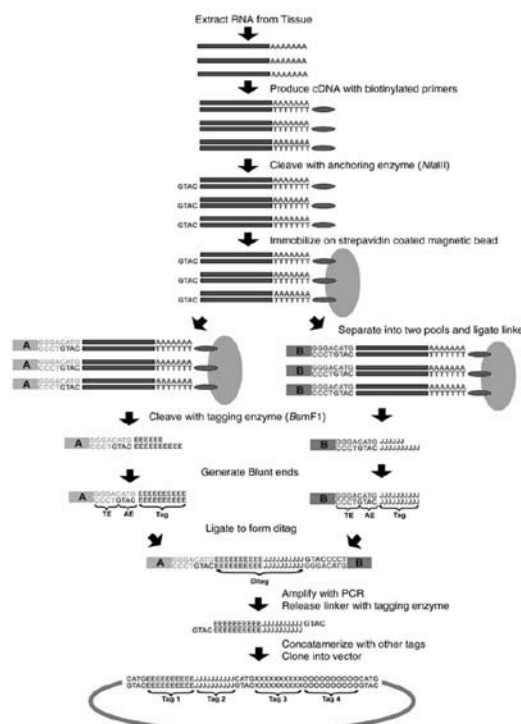
(۲) ایجاد انتهاهای چسبیده در ۳' و ۵'

در نتیجه ditag های ایجاد شده به هم متصل می‌گردند و یک کنکاتامر ایجاد می‌نمایند. برای جداسازی آنها از الکتروفورز ژل پلی آکریلامید استفاده می‌گردد.

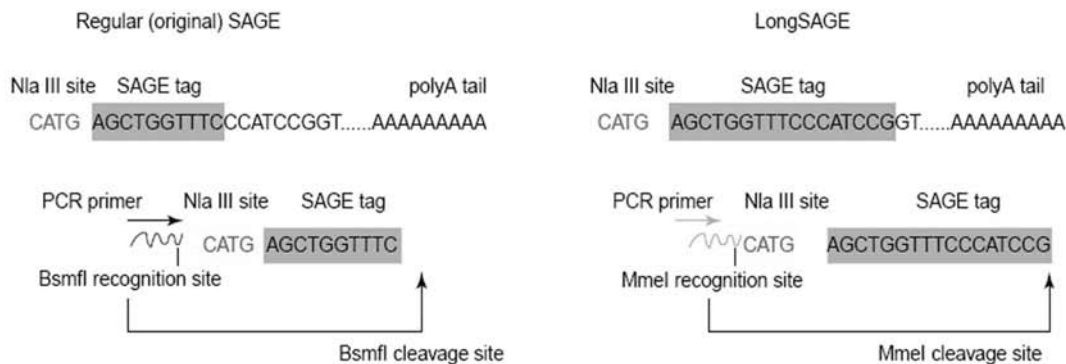
۸- لیگاسیون ditag ها برای تشکیل کنکاتامرون کلون آنهادروکتورهای پلازمیدی

۹- سرانجام توالی یابی از کلون‌ها صورت می‌گیرد.

مجموع tag های SAGE مشتق شده از یک نمونه‌ی سلولی یا بافتی را کتابخانه‌ی SAGE می‌نامند، که فراوانی همه‌ی رونوشت‌ها در یک نمونه در زمان مشخص را نشان می‌دهد (۸ و ۱۱). یک کتابخانه‌ی SAGE معمولی

شکل ۲: نحوه‌ی ساخت کتابخانه‌ی SAGE استاندارد را بصورت شماتیک نشان می‌دهد (۹). (برای توضیح به متن مراجعه شود).

شکل ۳: تفاوت Long SAGE و SAGE نرمال نشان داده شده است (۹). (برای توضیح به متن مراجعه شود).

این دو تکنیک از چند جنبه در زیر آمده است (۹ و ۱۰ و ۱۵ و ۱۲).

۱- برای انجام DNA میکروآرای نیاز به آگاهی اولیه از توالی ژنی می‌باشد که رونوشت آن را آنالیز می‌نماییم. این امر محدودیت بزرگی محسوب می‌گردد. SAGE می‌تواند برای آرگانسیم‌هایی که ژنوم آنها تعیین ویژگی نشده است نیز مورد استفاده قرار گیرد.

۲- نواحی متفاوتی از رونوشت توسط SAGE و میکروآرای ردیابی می‌گردد. ناحیه ۳ رونوشت برای SAGE هدف است و حضور جایگاه شناسایی آنزیم محدودکننده جهت رها شدن tag از الگو، عامل تعیین کننده می‌باشد. هدف میکروآرای نواحی مختلف رونوشت می‌باشد و ترکیب بازها در این روش عامل تعیین کننده جهت هیبریداسیون می‌باشد.

۳- تفاوت در نحوه شناسایی رونوشت. SAGE اطلاعات توالی‌ها را جهت شناسایی و تعیین کمی رونوشت جمع می‌نماید. میکروآرای برسیگنال‌های فلورسانس جهت شناسایی رونوشت‌ها و شدت سیگنال‌ها جهت تعیین کمیت آنها تکیه دارد.

۴- مزیت دیگر SAGE نسبت به DNA microarray، سادگی اطلاعات تولیدی است (۶).

۵- SAGE نه تنها سبب تعیین دقیق فراوانی mRNA می‌گردد، بلکه قادر است تا تفاوت‌های اندک در سطح بیان ژن را بین نمونه‌ها نیز نشان دهد.

۶- معمولاً از SAGE جهت فراهم نمودن اطلاعات اولیه از ترانسکرپتوم استفاده می‌شود و سپس میکروآرای جهت گسترش این اطلاعات و در تعداد نمونه‌های بیشتری بکار گرفته می‌شود.

۷- باتوجه به اینکه اطلاعات SAGE دیجیتالی است امکان مقایسه بین کتابخانه‌ها با سهولت فراهم می‌گردد. در مقابل، مقایسه بین آزمایش‌های میکروآرای به علت خطاهای تصادفی و معمول محققان و آزمایشگاهها مشکل است (۶).

SuperSAGE (۱۰ و ۱۳): هدف آن افزایش ویژگی tag ها و استفاده

مستقیم از آنها بعنوان پرایمرهای میکروآرای می‌باشد. با استفاده از اندونوکلیتاز محدودکننده نوع III با نام EcoP۱۵۱ برای جداسازی tag SuperSAGE قادر است tag های ۲۶ جفت بازی ایجاد نماید. tag های SuperSAGE ویژگی tag های SAGE را جهت شناسایی رونوشت‌ها و ژنوم افزایش داده و می‌تواند بطور مستقیم به عنوان پروب‌های میکروآرای نیز بکار گرفته شوند. این تکنیک بویژه برای مطالعات بیان ژن در موجوداتی که اطلاعات ژنوم آنها در دسترس نیست بکار گرفته می‌شود. SuperSAGE در مطالعه ژنوم گیاهان بکار گرفته شده است (۱۴).

microSAGE و SAGE-lite قادراند پروفایل گسترده‌ی بیان ژنی

برای حدود ۵۰۰۰ سلول ایجاد نماید، بنابراین آنالیز تسهیل شده نمونه‌های بدست آمده از برش‌های میکروسکوپی بافت‌های فریز شده را امکان‌پذیر می‌نمایند (۸). در نتیجه به کمک این تکنیک می‌توانیم تولید کتابخانه‌های SAGE را گسترش دهیم. در این روش از پلیمرزهایی با کارایی بیشتر استفاده می‌گردد. شکل‌گیری، رهاسازی و کنکاتامریزاسیون و جداسازی ditag ها در این روش با کارایی بیشتری صورت می‌گیرد تا آلودگی‌ها به حداقل برسند. برای از بین بردن آلودگی‌ها مراحل خالص سازی بیشتری انجام می‌شود.

مقایسه‌ی SAGE و میکروآرای

دو تکنیک پیشرفته جدید که به محققان اجازه تعیین الگوی بیان هزاران ژن را به صورت همزمان می‌دهند DNA microarray و SAGE می‌باشند. هر دوی این تکنیک‌ها نقاط ضعف و قوت خود را دارند و در اغلب موارد اطلاعات بدست آمده از این دو تکنیک مکمل هم می‌باشند. مقایسه

کاربردهای SAGE

کاربردهای این تکنیک روز به روز در حال گسترش هستند. در ادامه تعدادی از آنها به اختصار توضیح داده شده است:

بررسی تغییرات ترانسکریپتوم. برای فهم بهتر از وقایع مولکولی که در سرطان سینه رخ می‌دهد، مطالعات دقیق^۶ SAGE برای چهار مرحله‌ی مختلف پیشرفت سرطان انجام شد. آنالیز تعدادی از کتابخانه‌های SAGE بدست آمده از بافت‌ها و سلول‌های جدا شده از پستان در حالت نرمال و سرطانی در مراحل مختلف نشان داده است که اغلب تغییرات در رونویسی، در مراحل اولیه توسعه‌ی سرطان، یعنی انتقال از اپیتلیوم نرمال به DCIS رخ می‌دهد. DCIS مرحله اولیه و پیش از تهاجمی شدن است که برای ایجاد سرطان سینه مهاجم پیش ساز است (۱۶).

SAGE و مسیرهای مربوط به سرطان. تومورهای جامد معمولاً در بخش‌هایی از مرکزشان دچار کمبود اکسیژن می‌شوند. نواحی کمبود اکسیژن نقش مهمی در بیولوژی تومور و توسعه‌ی آن دارند. ژن‌هایی که تحت شرایط کمبود اکسیژن بصورت متفاوت تنظیم می‌گردند، می‌توانند در مقاومت به دارو نقش داشته باشند. به تازگی از تکنیک SAGE جهت مطالعه‌ی هیپوکسی استفاده شده است. لال^۷ و همکارانش سلول‌های گلیوبلاستومای انسان را تحت شرایط کمبود اکسیژن مطالعه کردند. این پژوهشگران ۱۰ ژن را که در سلول‌های توموری مختلف تحت تاثیر فاکتور رونویسی HIF-1 α قرار می‌گرفتند و افزایش بیان می‌یافتند را شناسایی کردند. بیان این ژن‌ها در تومورها به نواحی دارای کمبود اکسیژن محدود می‌گردد و می‌تواند در موارد درمانی مورد استفاده قرار گیرد (۱۶).

بررسی اثرات دارو بر بافت‌های مورد بررسی. هوانگ^۸ و همکارانش آنالیز کلی بیان ژن را برای سلول‌های سرطان کلورکتال که تنهاژن p53 آنها متفاوت بود پس از تیمارشان با عامل ۵-فلوروئوراسیل انجام دادند. آنها متوجه شدند که ژن فردوکسین ردوکتاز نقش مهمی در پاسخ‌های آپوپتوزیس به درمان‌های ۵-فلوروئوراسیل دارد، زیرا نقص نسبی در این ژن سبب کاهش حساسیت نسبت به دارو می‌شود. بنابراین روش‌های درمانی برای تغییر فعالیت فردوکسین ردوکتاز را میتوان بصورت درمان ترکیبی با ۵-فلوروئوراسیل بکاربرد (۱۶).

کاربرد SAGE در مطالعه بیماری‌های ژنتیکی انسان

دیابت: دیابت یک بیماری مولتی فاکتوریال است که در اثر نقص عملکرد انسولین حاصل می‌گردد. مطالعات SAGE صورت گرفته توسط میسو^۹ و همکارانش سبب شناسایی رونوشت جدیدی با نام هپاتوکین X^{۱۰} شد که با مقاومت به انسولین ارتباط دارد. مطالعات بیشتر در جهت روشن کردن عملکرد بیماری‌زایی این رونوشت در بیماران دیابتی در حال انجام می‌باشد.

بنابراین، بکارگیری SAGE در مطالعات دیابت نه تنها به شناسایی پروفایل بیان ژن ارگان‌های درگیر کمک کرده، بلکه به شناسایی رونوشت جدید درگیر در این بیماری و درمان‌های احتمالی وابسته به آن کمک شایانی نموده است (۱۷).

بیماری پارکینسون: بیماری پارکینسون معمولترین بیماری مخرب اعصاب^{۱۱} به حساب می‌آید. این بیماری ۲-۱ درصد از افراد بالای ۶۰ سال را درگیر می‌نماید و تنها در اروپا بیش از ۵۰۰۰۰۰ مورد از آن گزارش شده است. نورالدین^{۱۲} و همکارانش با استفاده از تکنیک SAGE، پلی‌مورفیسم بی‌معنی^{۱۳} جدیدی در ژن زیر واحد ۳ آنزیم NADH دهیدروژناز میتوکندریایی (ND3) یافتند. ND3 بخشی از کمپلکس I میتوکندریایی است و نقص بیوشیمیایی این کمپلکس زنجیر تنفسی در مغز افراد دارای بیماری پارکینسون دیده می‌شود (۱۸).

کاربردهای SAGE در مطالعات گیاهی: از جمله کاربردهای رایج SAGE در مطالعات گیاهی می‌توان به (۱) مطالعه برهمکنش میزبان با پاتوژن، (۲) بررسی پاسخ گیاهان به استرس‌های مختلف محیطی، (۳) مطالعه‌ی متابولیسم مواد سمی و (۴) بررسی پروفایل‌های بیانی بافت یا ارگان بخصوص اشاره نمود. هرچند اغلب این بررسی‌ها بر روی مدل‌های گیاهی برنج و آرابیدوپسیس تالیانا^{۱۴} صورت گرفته است ولی استفاده از تکنیک SAGE در مطالعه‌ی سایر گیاهان نیز روز به روز در حال گسترش است (۱۹ و ۲۰).

سایر کاربردهای SAGE شامل تشخیص تفاوت بیان ژن در نمونه‌هایی است که تحت شرایط پاتولوژیکی و فیزیولوژیکی مختلف قرار گرفته‌اند، جهت شفاف ساختن مسیرهای مختلف سلولی، کمک به شناسایی مسیرهای ایجاد بیماریها، جهت شناسایی ژن‌های جدید و انواعی که دارای فراوانی اندک هستند (۲۰)، علاوه بر آن جهت تکمیل سایر مطالعات بیان ژن (۱۶)، شناسایی اهداف پایین دست آنکوژن‌ها و ژن‌های مهارکننده‌ی تومور نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد (۵ و ۷ و ۱۱).

نتیجه‌گیری

تکنیک SAGE بطور گسترده‌ای در زیست‌شناسی، پزشکی و مطالعات داروسازی مورد استفاده قرار می‌گیرد و اجازه آنالیز سریع و دقیق رونوشت‌ها در نمونه مورد بررسی (سلول یا بافت) را در مقیاس‌های وسیع فراهم می‌نماید. امروزه SAGE بصورت موفقیت آمیزی جهت مقایسه پروفایل بیان ژن

6. Ductal carcinomas in situ

7. Lal

8. Hwang

9. Misu

10. hepatokine

11. neurodegenerative

12. Noureddine

13. missense

14. Arabidopsis thaliana

ترکیب با تکنیک‌های پروتئومیکس، سبب سرعت بخشیدن به شناسایی اهداف دارویی با کارایی بالا و کشف نسل جدیدی از داروهای درمانی گردد.

سلول‌ها سرطانی و نرمال یا بین نمونه‌های تیمار شده با انواعی که تیماری دریافت نکرده‌اند، مورد استفاده قرار می‌گیرد. در مورد ترانسکریپتوم سلول‌های سرطانی و مخمر پایگاه‌های اطلاعاتی بر پایه‌ی SAGE از طریق اینترنت در دسترس می‌باشد (۲۱). تکنیک SAGE می‌تواند به تنهایی یا بصورت

References

1. Velculescu VE, Zhang L, Vogelstein B, et al. Serial analysis of gene expression. *Science* 1995;27:484-7.
2. Berndt A, Logan C. Serial analysis of gene expression. *Encyclopedia of Neuroscience* 2009;7:1193-8.
3. Berthier D, Quere R, Thevenon S, et al. J and et al. Serial analysis of gene expression (SAGE) in bovine trypanotolerance: preliminary results. *Genet Sel Evol* 2003;35:35-47.
4. Madden SL, Wang CJ, Landes G. Serial analysis of gene expression: from gene discovery to target identification. *DDT* 2000;9:415-25.
5. Maillard JC, Berthier D, Thevenon S, et al. Efficiency and limits of the serial analysis of gene expression (SAGE) method: Discussions based on first results in bovine trypanotolerance. *Veterinary Immunology and Immunopathology* 2005;108:59-69.
6. Aldaz CM. Serial analysis of gene expression (SAGE) in cancer research. In: Ladanyi M, Gerald WL. Editors. *Expression profiling of human tumors, diagnostic and research application*. New Jersey: Human press;2003.p.47-60.
7. Tuteja R, Tuteja N. Serial analysis of gene expression (SAGE): unraveling the bioinformatics tools. *BioEssays* 2004;26:916-22.
8. Patino WD, Mian OY, Hwang PM. Serial analysis of gene expression technical considerations and applications to cardiovascular biology. *Circulation Research* 2002;4:564-9.
9. Porter D, Yao J, Polyak K. SAGE and related approaches for cancer target identification. *DDT* 2006; 11: 110-8.
10. Sharma PC, Matsumura H, Terauchi R. USE OF SERIAL ANALYSIS OF GENE EXPRESSION (SAGE) FOR TRANSCRIPT PROFILING IN PLANTS. *Genomics Approaches and Platforms* 2007;1:227-44.
11. Yamamoto M, Wakatsuki T, Hada A, et al. Use of serial analysis of gene expression (SAGE) technology. *Journal of Immunological Methods* 2001;250:45-66.
12. Weeraratna AT. Serial analysis of gene expression (SAGE): advances, analysis and applications to pigment cell research. *Pigment cell res* 2003;16:183-9.
13. Matsumura H. Gene expression analysis of plant host-pathogen interactions by SuperSAGE. *Proc Natl Acad Sci* 2003;100:15718-23.
14. Matsumura H. SuperSAGE array: the direct use of 26-basepair transcript tags in oligonucleotide arrays. *Nat Methods* 2006; 3:469-74.
15. Wang SM. Understanding SAGE data. *TRENDS in Genetics* 2007; v 23:42-50.
16. Hermeking H. Serial analysis of gene expression and cancer. *Curr Opin Oncol* 2003;15:44-9.
17. Horan MP. Application of serial analysis of gene expression to the study of human genetic disease. *Hum Genet* 2009;126(5):605-14.
18. Noureddine MA, Li YJ, van der Walt JM, Walters R, et al. Genomic convergence to identify candidate genes for Parkinson disease: SAGE analysis of the substantia nigra. *Mov Disord* 2005;20(10):1299-309.
19. Tuteja R, Tuteja N. Serial analysis of gene expression: applications in malaria parasite, yeast, plant, and animal studies. *Journal of Biomedicine and Biotechnology* 2004;2:106-12.
20. Jin X, Xu A, Bie R. Cancer classification from serial analysis of gene expression with event models. *Appl Intell* 2008;29:35-46.
21. Tuteja R, Tuteja N. Serial analysis of gene expression: applications in human studies. *Journal of Biomedicine and Biotechnology* 2004;2:113-20.